

kunde henstille, at Finland ikke gik saa højt. Det kunde ogsaa tænkes, at vi maatte forhøje vore Afgifter for Handelsrejsende. Der aabner sig forskellige Muligheder, men det gør unægtelig et ejendommeligt Indtryk, at der, naar man er glad ved at skulle have denne Traktat og mener, at der derigennem aabner sig noget af en ny Æra, pludselig kommer dumpende en saa betydelig Afgift paa Handelsrejsende, at den truer med at blive en følelig Byrde for denne Omsætning. Jeg vilde derfor gerne høre den højtærede Minister udtale sig om dette Punkt.

H. Trier: Det var sikkert en velovervejet Tanke, den Gang det bekendte Løsen: Frihed, Lighed og Broderskab blev til, at Broderskabet da blev sat som det sidste i Rækken. Hvor meget Tiderne end er gaaet frem paa mange Omraader — maaske endda ikke saa meget, som hver Tidsalder for sit Vedkommende tror —, med Broderskabet har det altid knebet og kniber det endnu den Dag i Dag, tilsyneladende mere end nogen Sinde. Et Skridt hen imod et alment Broderskab mellem Jordens Folk skulde jo Folkenes Forbund være. Ikke desto mindre begyndte man med at udelukke visse Stater, og for Tiden synes det jo at knage og brage i Forbundet og Trusler om Udtræden at lure hos Stater, som er Medlemmer deraf. Alligevel bør man ikke opgive Ævred, men gribe til, naar der i en eller anden Form dukker noget frem, som staar i Forbindelse, selv om det er en fjern, med Tanken om menneskeligt Fællesskab. Fra det Synspunkt kan ogsaa en Handelstraktat ses. Ganske vist er Forhandlingerne derom sikkert udsprunget af Hensyn til det enkelte Lands egne Interesser, og det er jo ogsaa ønskeligt, at disse kan fremmes ved Traktatens Gennemførelse. Men som en Mulighed langt ude i Horisonten staar det dog, at der gennem denne Interesseudveksling med dens Nationalbehandling og Mestbegunstigelsesbehandling efterhaanden kan udvikle sig en nærmere Forstaaelse af hinanden og derigennem et Samarbejde, i hvilket de to Lande staar Side om Side.

Idet jeg ser ikke blot paa de politiske Fordele, Traktaten allerede nu og i en nær Fremtid maatte kunne medføre for hvert af de to Lande, men ogsaa paa det Fremskridt i Verdenspolitikken, som den muligt kan være et beskedent lille Varsel om, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale den foreliggende Rigsdagsbeslutning til Vedtagelse.

Udenrigsministeren (Cold): Idet jeg takker for den velvillige Modtagelse, Forslaget har faaet i Tinget, vil jeg gerne som Svar paa det Spørgsmaal, den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti rettede til mig, udtale følgende: Forholdet er det, at her i Landet er de Afgifter, som betales af Handelsrejsende, meget lave. I Sverige betales der 100 Kr. om Maaneden, Finland forlangte først 1 500 Mark, men efter venskabelig Henstilling er de gaaet ned til de 1 000 Mark eller omtrent 130 Kr. Men der betales altsaa betydeligt mere i Finland end herhjemme. Paa det Tidspunkt, da Forhandlingerne førtes, var der, saa vidt jeg ved, ikke truffet nogen Bestemmelse fra Finlands Side om disse Afgifter; de er først kommet senere. Finland har jo sin Ret, men vi skal selvfølgelig bestræbe os for om muligt at faa Beløbet yderligere reduceret. Jeg kan altsaa kun fremhæve dette, at vi herhjemme er vant til at have meget smaa Afgifter, medens Afgifterne andetsteds er ret betydelige.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Jeg skal ansætte et nyt Møde til i Dag Kl. 2³⁵ med følgende Dagsorden:

Anden (sidste) Behandling af:

Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en under 3. August d. A. i Helsingfors afsluttet Handels- og Skibsfartstraktat mellem Danmark og Finland med dertil hørende Tillægs- og Slutprotokol.

Mødet hævet Kl. 2²⁵.